

Race Report af Pia Jørgensen - Abu Dhabi International Triathlon d. 2/3 2013 (lang distance triathlon 3|200|20)

Lørdag = Raceday!

Da vækkeuret ringede kl 04:00 var min første tanke ”SHIT ikke allerede!”. Og den næste tanke var ”FUCK jeg har det skidt!”...og så blev jeg enig med mig selv om, at se om det ikke blev bedre når jeg kom op :)

Men jeg havde det virkelig skidt...mega snottet og ondt i halsen – og jeg frøs så jeg klaprede tænder. Ikke det bedste udgangspunkt for dagens prøvelser. Så jeg besluttede at jeg ville lave alle de indledende øvelser og tage af sted. Det endte med at blive en begivenheds rig og grænse-rykkende dag :)

Stemningen var meget spændt i startområdet, men sådan er det jo altid. Jeg var til gengæld rimelig afslappet da mit fokus var på, at holde sammen på mig selv. Men jeg frøs og havde det ret skidt og da jeg stod og så proff’erne starte, havde jeg kvalme oveni alt det andet. Heldigvis mødte jeg Marie fra FDK-Tri som fik snakket mig lidt ”på plads” og 10 min efter stod jeg med tærne i sandet inde i startfeltet.

Da starten gik var der kun én vej – afsted ud i vandet. Det gik ok, men uden at jeg kender min præcise svømmetid kan jeg godt sige, at det ikke var fantastisk. Der var en del bølger og strøm, men jeg kom igennem begge omgange og var til en forandring ikke søsyg da jeg kom op?! Dejligt – og grænse nr. 1 var rykket lidt :)

T1 tog lidt længere tid end planlagt, men det ofrer jeg gerne for ikke at glemme noget...200km cykeltur ventede jo og hvis man glemmer noget, kan det blive en laaaaang tur!

Cykelturen – puhh den vil jeg huske længe! De første og sidste 10km var okay ind igennem byen og de 3 omgange på formel 1 banen overgår de fleste ting jeg har prøvet. Men de resterende 168km var de længste og mest kedelige jeg nogensinde har kørt på en cykel!!! En flad lige motorvej med sand på begge sider...dét var hvad der var!

Nåhh ja der var også sol og vind :) Masser af sol og vind må jeg vist hellere sige...og vinden kom fra siden, så medvind havde man stort set ikke andet end på små passager...men solen var der konstant. Så selvom jeg har klasket ret meget solcreme på, så er der alligevel steder jeg har misset – hænderne fx :) Så de er lidt medtaget samt lidt på ryggen hvor jeg ikke kunne nå. Og så har jeg de sædvanlige shorts-striber på benene ;)

Og nåhh ja, grænse nr. 2 rykket...det er første gang jeg har kørt så langt på en cykel i ét stræk :)

Langt om længe tilbage i T2 og igen gav jeg mig god tid til at skifte. Jeg kunne dårligt glemme noget (skoene skulle jeg jo nok huske at få på), men jeg var ikke på toppen. Jeg havde drukket rigeligt vand, fået sukker nok og spist salttabletter hele vejen, så på den måde spillede alt. Men min hals gjorde ondt og snotten havde løbet hele vejen og nu stoppede næsen så til :(

Der var kun én vej > afsted ud og løbe. Og det føltes super dejligt lige da jeg kom ud af teltet, måske fordi min mås var noget øm efter cykelturen ;) Lige udenfor stod nogle stykker fra GSK-Tri og heppede, hvilket var totalt fedt. Tak for dét drenge! :) Men da jeg nåede 2km skiltet gik det galt. Venstre ben/knæ som har lavet ballade den sidste måned ville ikke være med til den sidste del af hyggen! Av av av og jeg måtte ned og gå... :(18km igen...hmm what to do? Men så var det stædigheden kom frem i mig og jeg måtte tænke højt. "Fandme nej om jeg har cyklet 200km for at stoppe nu!" Så jeg måtte løbe/gå de sidste 18km på viljen. Det var en lang og varm tur og formentlig ingen imponerende tid, men grænse nr. 3 er rykket :)

Det var fantastisk at løbe i mål og jeg nåede lige at høre, at speakeren sagde min tid blev 10:43. Ikke hvad jeg havde håbet på, men som dagen startede og løbet udviklede sig er jeg mere end tilfreds! Fra jeg stod op til jeg stod på stranden, var jeg i dialog med mig selv flere gange om hvad der var smart at gøre. Om jeg valgte det rigtige...tjaa...det er jeg ikke sikker på, for lige nu har jeg det ret skidt :(Var det så det hele værd – JA!

Men ikke som mange tror...det at løbe i mål og gennemføre. Det var da også fedt nok, men dagens helt overskyggende begivenhed var, at køre rundt på formel 1 banen! En englænder cyklede ved siden af mig da vi kørte forbi startlanen og hans kommentar var "Fucking amazing!" og jeg kan kun gi' ham ret :)

Et fantastisk arrangeret løb hvor alt bare var planlagt og gennemført.

Kan du li' triathlon skal det prøves(!) og medmindre du er cykelfreak, så tag den korte distance for cykelturen er dræbende! Kan du li' triathlon OG formel 1, så er det dét ultimative løb der skal prøves ;)